

Til lovforslag nr. L 124 og beslutningsforslag nr. 79. Betænkning afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 5. februar 1997

Betænkning

over

I. Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ministerorlov)

[Af Pia Gjellerup (S), Jørgen Estrup (RV) og Peter Duetoft (CD)]

II. Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget

[Af Pia Gjellerup (S), Jørgen Estrup (RV) og Peter Duetoft (CD)]

Udvalget har behandlet forslagene i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til finansministeren, skatteministeren og Folketingets Lovsekretariat, som disse har besvaret skriftligt.

Udvalgets spørgsmål til ministrene er tillige med svarene herpå optrykt som bilag til betænkningen.

Den 17. februar 1997 har Folketingets formand besvaret yderligere spørgsmål fra udvalget, der blev omdelt til medlemmerne, og som er optaget som bilag 2.

Der er af nogle mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) forslagene til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet har tilkendegivet, at man fortsat er indstillet på at drøfte reglerne for ministervederlag og ministerpension med henblik på at tilvejebringe et bredt flertal for en modernisering af reglerne, der samlet set ikke må medføre en forringelse af vilkårene for ministre.

Det er desuden mindretallets opfattelse, at man i forbindelse med en kommende revision teknisk skal ændre vederlagsbestemmelserne, så et grundvederlag for ministre inkl. folketingsvederlag fastsættes i lov om ministervederlag, og at der for ministre, der tillige er medlemmer af Folketinget, sker reduktion af dette grundvederlag svarende til folketingsvederlaget.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller det under I nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling og det under II nævnte beslutningsforslag til *forkastelse*. Mindretallet kan dog stemme for det under nr. 5 stillede ændringsforslag til det under I nævnte lovforslag og det under nr. 1 stillede ændringsforslag til det under II nævnte beslutningsforslag.

Mindretallet bemærker, at man er rede til at diskutere reglerne om ministerpension, ventepenge m.v., men at en ændring af disse regler bør ses i sammenhæng med bl.a. den fremtidige aflønning af ministre.

Mindretallet betragter forslagene som en særlig ordning for Det Radikale Venstre, hvorved partiet skaffer sig et antal pladser i Folke-

tingsalen, som resultatet ved sidste folketingsvalg ikke berettiger til.

Et tredje mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller forslagene til vedtagelse med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et fjerde mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller forslagene til vedtagelse med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Det bemærkes, at mindretallets ændringsforslag til lovforslaget svarer til indholdet af lovforslag nr. L 126, fremsat af Fremskridtspartiet. Med hensyn til det af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag, som mindretallet har tiltrådt, bemærkes, at lovforslag nr. L 126 indeholder en bestemmelse, hvorefter der skal ske modregning med visse arbejdsindkomster i ministerpensionen. Begrænsningen til visse arbejdsindkomster er foretaget ud fra en betragtning om, at der næppe kan opnås flertal for en ordning, hvorefter der sker modregning med alle arbejdsindkomster. En sådan ordning, som er foreslået af Socialistisk Folkeparti, er mindretallet principielt tilhænger af. På den baggrund kan mindretallet tilslutte sig Socialistisk Folkepartis ændringsforslag. Hvis der ikke opnås flertal for de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag, vil mindretallet stemme imod lovforslaget og beslutningsforslaget ved den endelige afstemning.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ministerorlov)

Af et mindretal (FP):

Til titlen

1) Undertitlen udgår.

Til § 1

2) Nr. 1 affattes således:

»1. § 2, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.«

Af et mindretal (FP), tiltrådt af et mindretal (SF):

3) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
»01. § 4, stk. 1, affattes således:

»En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter det fyldte 60. år, dog tidligst efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.«

Af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (FP):

4) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
»02. § 6, stk. 1, 2. pkt., udgår, og i stedet indsættes:

»Har en pensionsnydende minister indtægter ved personligt arbejde eller vederlag som medlem af folkevalgte forsamlinger, bortfalder pensionen, hvis indtægten er større end den den pågældende i alt tillagte pension. Er indtægten mindre end pensionen, udbetales forskellen som personligt tillæg. De nærmere regler for opgørelsen af indtægt ved personligt arbejde følger de af socialministeren fastsatte regler i henhold til § 27 i lov om social pension.«

Til § 2

Af et mindretal (FP), tiltrådt af et mindretal (V og KF):

5) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft på dagen for afholdelsen af førstkomende folketingsvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Med hensyn til pensioner, der udbetales på grundlag af funktionstid som minister før denne lovs ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.«

Af et mindretal (S, RV og CD), tiltrådt af et mindretal (SF):

6) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring sikrer, at vederlaget for ministre, der ikke er medlem af Folketinget, ikke har sammenhæng med vederlaget til ministre, der er medlem af Folketinget. De pågældende ministre vil herefter alene få vederlag efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det sikrer endvidere, at ministre, der har orlov efter den foreslåede bestemmelse i forretningsordenen for Folketinget § 41, stk. 3, litra e, ikke får det tillæg, som ministre, der ikke er medlem af Folketinget, får i dag. Tillægget afskaffes simpelt hen fuldstændig.

Til nr. 3

Der indbygges et alderskriterium, hvorefter det først er ved det fyldte 60. år, der kan udbetales ministerpension, altså først når den pågældende har opnået en alder, der med rimelighed kan kaldes pensionsalder.

Til nr. 4

Ændringsforslaget medfører, at afgående ministre ikke kan få ministerpension, hvis de har arbejdsindkomster m.v., der overstiger pensionen. Den nærmere definition af arbejdsindkomst følger definitionen i den bestemmelse i lov om social pension, hvorefter folkepensionen nedsættes, når folkepensionisten har arbejdsindkomst.

Til nr. 5

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft på dagen for afholdelsen af førstkommande folketingsvalg. Stk. 2 medfører, at loven ikke

får virkning for allerede optjent ministerpension.

Til nr. 6

Lovens ikrafttræden foreslås fastsat til tidspunktet for bekendtgørelsen i Lovtidende.

Ændringsforslag

til

II. Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget

Til § 2

Af et *mindretal* (FP), tiltrådt af et *mindretal* (V og KF):

1) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Folketingsbeslutningen træder i kraft på dagen for afholdelsen af førstkommande folketingsvalg.«

Af et *mindretal* (S, RV og CD), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

2) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Folketingsbeslutningen træder i kraft ved vedtagelsen.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås, at folketingsbeslutningen træder i kraft på dagen for afholdelsen af førstkommande folketingsvalg.

Til nr. 2

Ved ændringsforslaget opnås, at ændringen af forretningsordenen træder i kraft ved vedtagelsen af beslutningsforslaget.

Erling Olsen (S) fmd. Ivar Hansen (V) nfmd. Henning Grove (KF) Margrete Auken (SF)
Elisabeth Arnold (RV) Pia Gjellerup (S) Ove Fich (S) Torben Lund (S) Grete Schødts (S)
Helge Mortensen (S) Kjeld Rahbæk Møller (SF) Steen Gade (SF) Jørgen Estrup (RV)
Arne Melchior (CD) Birthe Rønn Hornbech (V) Christian Mejdahl (V)
Inge Dahl-Sørensen (V) Hans Christian Schmidt (V) Hans Engell (KF)
Niels Ahlmann-Ohlsen (KF) Kirsten Jacobsen (FP)

Enhedslisten og Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget

Bilag 1

Udvalgets spørgsmål til finansministeren og skatteministeren og svarene herpå

Spørgsmål:

Det bedes oplyst, om en minister, der ikke er medlem af Folketinget og dermed får tillægget til ministervederlaget, jf. ministervederlagslovens § 2, stk. 3, efter gældende lovgivning har et skattemæssigt fradrag svarende til det skattefri omkostningstillæg for folketingsmedlemmer.

Svar:

Skatteministeriet har herom oplyst følgende:

»Frem til 1993 var der med baggrund i en afgørelse fra Ligningsrådet i 1969 praksis for, at en minister, der ikke var folketingsmedlem, efter omstændighederne kunne foretage et fradrag svarende til størrelsen af det skattefri omkostningstillæg, der udbetales folketingsmedlemmer. Afgørelsen er offentliggjort i Revision og Regnskabsvæsen 1970, nr. 9.

Denne praksis ophørte i 1993 med en tilkendegivelse fra skatteministeren om, at der ikke gælder særlige fradragsregler for ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget, til at fratække et beløb i den skattepligtige indkomst svarende til det skattefri omkostningstillæg.

Udgifter, der er anvendt i tilknytning til ministererhvervet, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen efter de almindelige regler i statskattelovens § 6 a, der forudsætter, at udgifterne kan dokumenteres.

Da der ikke foreligger direkte lovhjemmel for et sådant fradrag, kan der ikke lægges vægt på, at det efter hidtidig praksis er blevet antaget, at ministre, der ikke var medlemmer af Folketinget, kunne fratække et beløb svarende til det skattefri omkostningstillæg, idet det blev antaget, at der var afholdt udgifter svarende til tillægget.

Retstilstanden må herefter betragtes som klar. Der er ikke hjemmel til efter gældende lovgivning at indrømme en minister, der ikke er medlem af Folketinget, et skattemæssigt fradrag svarende til det skattefri omkostningstillæg for folketingsmedlemmer. Der kan der-

imod indrømmes et fradrag for de dokumenterede faktiske udgifter, som hvervet medfører, jf. statsskattelovens § 6 a.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spørgsmål:

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, udbedes oplysning om

- lovhjemmelen til denne ordning,
- hvor længe ordningen har været gældende,
- hvilke ministre der har kunnet udnytte reglen.

Svar:

Jeg skal henvise til besvarelsen af spørgsmål 1, hvoraf fremgår, at der frem til 1993 var praksis for at indrømme et udokumenteret fradrag til ministre, som ikke var medlem af Folketinget, svarende til det skattefri omkostningstillæg for folketingsmedlemmer.

Spørgsmål:

Der udbedes en redegørelse for forholdene i de øvrige nordiske lande for ministre:

- a) Skal de, hvis de er valgt til parlamentet, udtræde af dette og i givet fald midlertidigt eller endeligt?
- b) Hvordan stilles ministre, der enten ikke er valgt til parlamentet, eller som midlertidigt eller endeligt er udtrådt på grund af ministerudnævnelsen, i relation til *vederlag*, et evt. *omkostningstillæg* og *pensionsopsparing* knyttet til *hvervet som parlamentsmedlem*?
- c) Såfremt de ikke modtager ydelser som nævnt under b fra parlamentet, bedes oplyst, om de modtager tilsvarende ydelser som kompensation fra regeringen ved siden af *vederlaget* som minister.

Svar:

- a) I Norge kan ministre ikke være medlemmer af Stortinget. Der indkaldes en stedfortræder. Ministeren bevarer dog sit mandat, idet stortingsmedlemmer kun kan udtræde i forbindelse med stortingsvalg.

I Sverige kan ministre ikke være aktive medlemmer af Riksdagen. Der indkaldes en stedfortræder, og ministeren bevarer sit mandat.

- b) Hverken i Norge eller Sverige modtager ministrene ydelser fra parlamentet.
- c) Hverken i Norge eller Sverige modtager ministrene ydelser som kompensation for, at de ikke modtager ydelse fra parlamentet.

Spørgsmål:

Hvilke udgiftsmæssige forskelle ville gennemførelsen af ordningen beskrevet i beretningen fra 1995 have medført i forhold til den nu foreslåede?

Svar:

I beretning afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 31. maj 1995 om ministres mulighed for at opnå orlov opfordrede et flertal (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) Præsidiumet til at fremlægge et forslag til ændring af Folketingets forretningsorden, hvorefter medlemmer af Folketinget, der tillige er ministre, kan få meddelt orlov med de samme virkninger, som følger af meddelelse af orlov til medlemmer, der som ministre udsendes i offentlig hverv (forretningsordenens § 41, stk. 3, litra d).

Et ordinært medlem af Folketinget bevarer under orlov meddelt i henhold til § 41, stk. 3, litra d, i forretningsordenen for Folketinget retten til vederlag (grundvederlag og omkostningstillæg) og pensionsanciennitet i orlovsperioden, jf. § 41, stk. 5, i forretningsordenen for Folketinget og § 109, stk. 3, i lov om valg til Folketinget.

Efter forslaget i L 124 bevarer medlemmet hverken retten til vederlag eller pensionsanciennitet under ministerorlov. Vedkommende vil som tillæg til ministervederlaget modtage et beløb svarende til grundvederlaget til medlemmer af Folketinget.

Forslaget beskrevet i beretningen af 31. maj 1995 ville have medført en merudgift svarende til udgiften til omkostningstillæg til det antal medlemmer, der fik ministerorlov. Omkostningstillægget udgør 36.566,25 kr., 49.477,50 kr. henholdsvis 91.761,25 kr. årlig afhængig af, hvor medlemmet har bopæl, jf. § 108, stk. 1, i lov om valg til Folketinget.

Forslaget ville desuden have medført en merudgift på grund af den fortsatte optjening af pensionsanciennitet under ministerorlov. Størrelsen af denne merudgift ville afhænge dels af det antal medlemmer, der fik ministerorlov, dels af disses alder og dødelighed og dels af disses hidtidige og efterfølgende optjening af pensionsanciennitet som folketingsmedlem, minister m.v., idet den højeste pensionsanciennitet opnås efter 20 år som folketingsmedlem, ligesom der er loft over den samlede pension fra hverv som folketingsmedlem og minister m.v.

Spørgsmål:

Hvad er baggrunden for den gældende § 2, stk. 3, i ministervederlagsloven, og hvornår blev den indført?

Svar:

Ved lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre fastsattes i § 2, stk. 3:

»Til ministre, der ikke er medlemmer af folkettinget, ydes et tillæg til lønnen på 9.000 kr. årlig, hvortil kommer procenttillæg som til de på finansloven opførte honorarer.«

Af lovbemærkningerne fremgik følgende:

»Som hovedregel vil en minister være medlem af folkettinget. Er dette imidlertid ikke tilfældet, finder man det rimeligt, at der ydes den pågældende minister et tillæg til lønnen på 9.000 kr. årlig, foruden procenttillæg.« (Folketingstidende 1958-59, Tillæg A sp. 2998).

Ved lov nr. 577 af 19. december 1969 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre ændredes affattelsen af § 2, stk. 3, således:

»Til ministre, der ikke er medlemmer af folkettinget, ydes et tillæg svarende til det efter lov om valg til folkettinget gældende grundvederlag til medlemmer af folkettinget.«

I ændringsloven lød § 2 således:

»Forhøjelsen af tillægget til ministre, der ikke er medlemmer af folkettinget, begrænses ved lovens ikrafttræden til 3 pct. af det for oktober måned 1969 udbetalte tillæg. Den resterende forhøjelse udbetales med halvdelen den 1. april 1970 og halvdelen den 1. oktober 1970.«

Af lovbemærkningerne fremgik følgende:

»Forslaget indebærer en forhøjelse af det årlige tillæg til ministre, der ikke er medlemmer

af folketinget, fra et beløb på 28.944 kr. årlig pr. 1. oktober 1969 til et beløb på 61.301 kr. årlig inkl. dyrtidsregulering pr. 1. oktober 1969. I lovforslagets § 2 stilles imidlertid forslag om, at forhøjelsen for tiden indtil 1. april 1970 begrænses til 3 pct. af det hidtidige tillægs beløb, og at den resterende forhøjelse udbetales med halvdelen den 1. april 1970 og halvdelen den 1. oktober 1970. Den samlede merudgift for indeværende finansår bliver herefter ca. 1.500 kr. og for finansåret 1970/71 ca. 98.000 kr.« (Folketingstidende 1969-70, Tillæg A sp. 1273).

Spørgsmål:

Vil medlemmer, der indkaldes som stedfortrædere for ministre, få eftervederlag, hvis deres medlemskab ophører efter valg?

Svar:

I henhold til § 109, stk. 2, i lov om valg til Folketinget får et ordinært medlem, hvis medlemskab ophører ved et folketingsvalg, eftervederlag i mindst 6 måneder og højst 12 måneder afhængig af medlemsperiodens varighed.

Denne bestemmelse gælder ikke for et midlertidigt medlem, der er indkaldt som stedfortræder i anledning af et medlems orlov, jf. her til § 109, stk. 9, i lov om valg til Folketinget.

Hverken L 124 eller B 79 indeholder forslag om ændring heraf.

Spørgsmål:

I Skatteministeriets oplysninger til Finansministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål om skattemæssigt fradrag svarende til det skattefrie omkostningstillæg er til slut anført, at der kan indrømmes et fradrag for de dokumenterede faktiske udgifter, som herved påføres, jf. statsskattelovens § 6 a. Det bedes oplyst, hvilke udgifter en minister vil kunne have i kraft af ministerhvervet, der ikke bliver betalt af ministeriet, og som derfor kan give anledning til fradrag. Eksempler herpå udbedes samt oplysning om, i hvilket omfang fradragsadgangen har været brugt.

Svar:

Skattelovgivningens almindelige princip for fradrag for udgifter fremgår af statsskattelovens § 6 a (udgifter til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten). Henviisningen hertil skal blot vise, at der gælder tilsvarende krav til fradrag for en ministers udgifter, som gælder for enhver anden skatteyder.

Hvis en minister afholder udgifter, der lever op til dette almindelige princip for fradragsadgang, vil disse udgifter naturligvis være fradragsberettigede. Jeg har imidlertid ingen konkrete eksempler på udgifter, som ikke betales af ministeriet.

Bilag 2**Udvalgets spørgsmål til Folketingets formand og svarene herpå**

Udvalget for Forretningsordenen har den 5. februar 1997 stillet mig spørgsmål 9-14.

Jeg har i den anledning indhentet vedlagte besvarelser fra hhvs. Driftsafdelingen vedrørende spørgsmål nr. 9-11, Ledelsessekretariatet, Løn- og Økonomikontoret, vedrørende spørgsmål nr. 12 og 13 og Medlemsafdelingen vedrørende spørgsmål nr. 14.

På baggrund af spørgsmål herom på mødet i Udvalget for Forretningsordenen den 5. ds. kan jeg endvidere bekræfte, at den situation, hvor ministre nedlægger deres folketingsmandat og får deres stedfortrædere indkaldt, vil medføre de samme meromkostninger for Folketinget, som kan opstå ved indførelse af den

foreslåede ministerorlovsordning under de forudsætninger, der er nævnt i besvarelserne. En sådan situation med mandatnedlæggelser gennemførtes som bekendt i 1993, hvor økonomiminister Marianne Jelved, udenrigsminister Niels Helveg Petersen, undervisningsminister Ole Vig Jensen og boligminister og minister for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål Flemming Kofod-Svendsen alle nedlagde deres mandat den 2. februar.

Jeg vil snarest efter vedtagelse af forslaget om ændring af forretningsordenen for Folketinget (B 79) fremkomme med de fornødne ændringer, som ordningen eventuelt giver anledning til.

Driftsafdelingen

Den 13. februar 1997

Spørgsmål 9:

Hvilke udgifter vil det medføre for Folketinget, såfremt Folketinget ved vedtagelse af lovforslag nr. L 124 og beslutningsforslag nr. B 79 skal give plads i salen til op til 20 suppleanter, der kan indkaldes som følge af den foreslåede orlovsordning.

Svar:

Det kan oplyses, at der for øjeblikket er indrettet 186 pladser i salen, hvoraf 5 er ledige (4 i medlemsområdet og 1 i ministerområdet).

Der er uden overordnede ændringer af salen plads til at indrette yderligere 2 pladser i medlemsområdet og 2 i ministerområdet. Dette kræver, at der bygges 4 nye pulte (i alt ca. 80.000 kr.). Afstemningsanlæg og mikrofonsystem kan ved mindre ændringer og omkostninger udvides med op til 9 yderligere pladser.

Med de eksisterende 4 ledige pladser i medlemsområdet og den ene plads, der kan overføres fra ministerområdet, vil der således (med den nuværende regeringsstørrelse) kunne indrettes plads til i alt 7 temporære eller permanente ministerstedfortrædere i medlemsområdet, hvoraf 3 vil være placeret bag de konservative i sidegangen.

Indretning af pladser herudover med de nuværende pulte forudsætter inddragelse af yderligere areal i rygegangen og/eller af embedsmandslogen og/eller nedlæggelse af ordførerbordet og/eller inddragelse af ministerværelsesområdet. Hvor mange pladser der herved kan indrettes, samt hvilke omkostninger der er forbundet hermed, forudsætter nærmere konkrete undersøgelser, ligesom en gennemførelse forudsætter godkendelse af bygnings- og brandmyndighederne på grund af krav til salens maksimale personbelastning og flugtvejsmuligheder.

En udvidelse med 20 medlemspladser inden for uændrede fysiske rammer i Folketingssalen indebærer en indretning med pladser/pulte, der er mindre »pladskrævende« og dermed en total nyindretning af Folketingssalen. Det skønnes, at en sådan nyindretning kan beløbe sig til godt 25 mio. kr. Heraf udgør udgifter til varme- og ventilationsanlæg ca. 5 mio. kr., til afstemnings- og debatanlæg ca. 8,5 mio. kr. og til fremstilling af nye pulte samt udstyr hertil ca. 8 mio. kr. Det er herved forudsat, at der ikke skal ske ændringer i princippet om, at alle medlemmer har en fast plads i salen, hvorfra der kan stemmes.

Driftsafdelingen

Den 14. februar 1997

Spørgsmål 10:

I hvilket omfang skal Det Radikale Venstre tildeles ekstra lokaler, hvis partiets ministre meddeles orlov efter den foreslåede ordning og suppleanter bliver indkaldt?

Spørgsmål 11:

I hvilket omfang skal Socialdemokratiet tildeles ekstra lokaler, hvis partiets ministre meddeles orlov efter den foreslåede ordning og suppleanter bliver indkaldt?

Svar:

Det kan oplyses, at der på præsidiemødet den 23. maj 1996 blev givet udtryk for den holdning, at en eventuel vedtagelse af ministerorlovsændringen ikke udløste ret til værelser, hverken for den indkaldte stedfortræder eller for de medarbejdere, de måtte ansætte. Pladsproblemer måtte derfor løses inden for de lokalerammer, grupperne fik tildelt.

Ledelsessekretariatet
Løn- og Økonomikontoret

Spørgsmål 12:

Hvilke ekstrabevillinger (opdelt på forskellige kategorier) vil Det Radikale Venstre få, hvis partiets ministre meddeles orlov, jf. spørgsmål 10?

Svar:

Det Radikale Venstre har for tiden 3 ministre, der tillige er medlemmer af Folketinget. I det følgende redegøres først for de enkelte kategorier af udgifter på Folketingets budget ved den foreslåede ministerorlov, og i bilag 1 er opstillet en oversigt over de samlede budgetmæssige konsekvenser, såfremt alle Det Radikale Venstres ministre tager orlov. Udgifterne er opgjort for 1997 og 1998, idet det forudsættes, at ordningen får virkning fra og med den 1. april 1997.

§ 03.11.03.10 Folketingsvederlag og pension

Ved ministerorlov reduceres Folketingets udgifter til *vederlag*, fra den dag orloven er bevilget. Samtidig øges Folketingets udgifter med et tilsvarende beløb for den indkaldte stedfortræder, idet det forudsættes, at omkostningstillægget for stedfortræderen er det samme som for det folketingsmedlem, der har fået bevilget ministerorlov. Det bemærkes, at stedfortrædere efter valglovens § 109, stk. 10, ikke kan få orlov med vederlag, og at gældende praksis i Folketinget er, at der ikke bevilges orlov til stedfortrædere.

Det forudsættes, at regelændringen ikke indebærer udbetaling af *eftervederlag* til stedfortræderne.

Man kan tidligst oppebære *pension* efter 1 år som medlem af Folketinget. Udgiften til pension forudsættes at være neutral på Folketingets budget, idet der ikke optjenes pensionsanciennitet for et medlem, der har fået bevilget ministerorlov.

§ 03.11.03.20 Befordringsudgifter

I Folketingets budget for 1997 udgør de samlede indenlandske befordringsudgifter

12,021 mio. kr. svarende til ca. kr. 67.000 pr. år for hvert medlem af Folketinget.

§ 03.11.03.30 Folketingsgruppe støtte

Efter de gældende gruppestøtteregler udbetales $\frac{1}{3}$ mandatbeløb i gruppestøtte for en minister, der også er medlem af Folketinget.

Ved revisionen af gruppestøttereglerne i 1993 blev der foretaget en ændring af reglerne, således at Præsidiets ved beslutning i hvert enkelt tilfælde kan tildele fuldt mandatbeløb i de tilfælde, hvor der meddeles formanden eller en minister orlov og orloven strækker sig over mindst 30 dage. Bestemmelsen har kun været anvendt én gang. Som en konsekvens af den foreslåede ministerorlov foreslås det overvejet, om der samtidig skal ske en ændring af gruppestøttereglerne, således at der til gruppen i stedet for $\frac{1}{3}$ mandatbeløb automatisk udbetales fuldt mandatbeløb for ministerens stedfortræder i Folketinget i orlovsperioden.

Mandatbeløbet udgør p.t. kr. 31.810. Den øgede gruppestøtte kan beregnes til $\frac{1}{3}$ af mandatbeløbet svarende til kr. 21.207 pr. måned og kr. 254.480 pr. år.

§ 03.11.01 Administration

Edb-arbejdspladser

Der skal tages stilling til, hvorvidt de ministre, der får bevilget orlov, stadig skal være omfattet af Folketingets hjemme-pc-ordning. Det må også afklares, dels om hjemme-pc'en og ISDN-forbindelsen skal overtages af det respektive ministerium, og dels, om ministeriet skal betale transmissionsudgifterne, idet disse ikke kan afholdes over gruppestøtten.

For hver stedfortræder skal der etableres en edb-arbejdsplads på Christiansborg samt en hjemme-pc-arbejdsplads. Samtidig skal stedfortræderens sekretær have stillet en edb-arbejdsplads til rådighed på Christiansborg.

Udgifterne til etablering af de 3 edb-arbejdspladser kan ifølge oplysninger fra Edb-kontoret opgøres til kr. 75.000 ekskl. moms. Det er i de økonomiske beregninger forudsat, at en mi-

Bilag til bet. o. lovf. vedr. vederlag og pension m.v. for ministre m.m.

nister på ministerorlov beholder sin hjemme-
pc.

Kontorarbejdsplads

Indretning af en arbejdsplads i form af skrivebord, mødebord etc. er ifølge normtal fra Driftsafdelingen opgjort til kr. 45.000 ekskl. moms. For hver stedfortræder er det ved beregningen forudsat, at der også ansættes en sekretær med behov for en arbejdsplads på Christiansborg, dvs. at der således skal etableres 2 kontorarbejdspladser for hver stedfortræder til en samlet udgift på *kr. 90.000* ekskl. moms.

Overheadudgifter

Der vil i et eller andet omfang være afledede udgifter ud over ovennævnte som følge af en eventuel ministerorlov, idet det også her forudsættes ved beregningen, at der ansættes en sekretær med behov for en arbejdsplads på Christiansborg. Der vil f.eks. skulle afholdes udgifter til kontorhold, telefoning, rengøring m.v.

I forbindelse med planen for styrkelse af Folketingets arbejde blev udgifterne pr. arbejdsplads i folketingsgrupperne skønsmæssigt fastsat til ca. kr. 6.000 ekskl. moms, således at udgifter samlet udgør *kr. 12.000* ekskl. moms.

Spørgsmål 13:

Hvilke ekstrabevillinger (opdelt i forskellige kategorier) vil Socialdemokratiet få, hvis partiets ministre meddeles orlov, jf. spørgsmål nr. 11?

Svar:

Socialdemokratiet har for tiden 14 ministre, der tillige er medlemmer af Folketinget. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 12. I bilag 2 er opstillet en oversigt over de samlede budgetmæssige konsekvenser, såfremt alle socialdemokratiske ministre tager orlov. Udgifter er opgjort for 1997 og 1998, idet det forudsættes, at ordningen får virkning fra og med den 1. april 1997.

Bilag 1

Hvilke ekstrabevillinger (opdelt på kategorier) vil Det Radikale Venstre få, hvis partiets ministre meddeles orlov, jf. spørgsmål 10?

Det forudsættes, at ordningen får virkning fra og med 1. april 1997.

Beløb i 1.000 kr.	Pr. medlem alt inkl.		1997 (¼)	1998
	Engangsudg.	Lb. udg.	For 3 medlemmer	
§ 03.11.03.10 Folketingsvederlag og pension . .		0	0	0
§ 03.11.03.20 Befordringsudgifter		67	150	200
§ 03.11.03.30 Folketingsgruppestøtte		254	573	763
§ 03.11.01.10 Administration				
Etableringsudgifter:				
– Edb-arbejdsplads	75		225	0
– Kontorarbejdsplads	90		270	0
Overheadudgifter		12	36	36
Udgifter i alt	165	333	1254	999

Bilag 2

Hvilke ekstrabevillinger (opdelt på kategorier) vil Socialdemokratiet få, hvis partiets ministre meddeles orlov, jf. spørgsmål 11?

Det forudsættes, at ordningen får virkning fra og med 1. april 1997.

Beløb i 1.000 kr.	Pr. medlem alt inkl.		1997 (¼)	1998
	Engangsudg.	Lb. udg.	For 14 medlemmer	
§ 03.11.03.10 Folketingsvederlag og pension ..		0	0	0
§ 03.11.03.20 Befordringsudgifter		67	704	938
§ 03.11.03.30 Folketingsgruppe støtte		254	2672	3563
§ 03.11.01.10 Administration				
Etableringsudgifter:				
– Edb-arbejdsplads	75		1050	0
– Kontorarbejdsplads	90		1260	0
Overheadudgifter		12	168	168
Udgifter i alt	165	333	5854	4669

Medlemsafdelingen

Den 14. februar 1997

Spørgsmål 14:

Vil ministre, der måtte få orlov efter den foreslåede ordning, fortsat kunne benytte sig af de ordninger vedrørende fri befordring m.v., der gælder for folketingsmedlemmer?

Svar:

I henhold til § 18 i Folketingets rejseregler har medlemmerne ret til fri indenlandsk befordring i forbindelse med varetagelsen af det politiske arbejde, såfremt der benyttes offentlige transportmidler, herunder lufthavnsbus og lufthavnstaxa.

Endvidere afholder Folketinget i henhold til rejsereglernes § 19 udgifterne til medlemmernes taxakørsel på en række nærmere specificerede strækninger. Endelig udsteder Hovedstadsområdets Trafikselskab og DSB uden udgift for Folketinget frikort til de medlemmer, der ønsker at modtage kortene. Frikort udstedes også til ministre, der ikke er medlem af Folketinget.

Medlemmer på orlov:

Præsidiet har på sit møde den 28. april 1993 taget til efterretning, at medlemmer, der har fået meddelt orlov fra Folketinget ifølge hidtidig praksis ikke har ret til fri indenlandsk befordring i orlovsperioden. Indkaldte stedfortrædere har samme ret til fri indenlandsk personbefordring som ordinære medlemmer.

Ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget:

Folketinget afholder i henhold til præsidi-ebeslutning af 26. februar 1993 udgifterne til indenrigsflyvning m.v. for ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget.

Ministre, der samtidig er medlemmer:

Ministre, der samtidig er medlemmer, er i deres orlovsperioder blevet betragtet som ministre, der ikke er medlemmer, og Folketinget har afholdt rejseudgifterne i disse relativt sjældne tilfælde. Det skal hertil bemærkes, at orloven typisk har været begrundet i udlandsrejser, hvorfor rejseomkostningerne har været ubetydelige.

Konklusion:

Som anført skelnes der i praksis mellem medlemmer, der ikke er ministre, og medlemmer, der er ministre, idet kun den sidstnævnte kategori af medlemmer får refunderet rejseudgifter under orlov. Som nævnt foran har de økonomiske konsekvenser af denne forskel været helt ubetydelig.

Såfremt praksis opretholdes, således at Folketinget afholder udgifter til indenrigsbefordring for ministre på orlov, efter ministerorlovsreglen, vil dette formentlig få betydelige økonomiske konsekvenser, fordi Folketinget vil komme til at betale samtlige indenrigsrejseudgifter i ministerperioden.